

Азъ бѣхъ смаянъ отъ този разказъ на туземца, който нѣмаше нищо друго, освенъ кокосовитѣ дървета, които му даваха всичко, що му бѣше нужно. Когато се приготвихъ да си вървя, той ми каза: „азъ имамъ въ града единъ приятелъ, ще бждете ли тъй добъръ да му занесете отъ мене едно писмо. Азъ ей сега ще го напиша?“

— Много добре, но съ какво и на що ще пишете? Нима пакъ ще се възползвате отъ кокосовитѣ палми?

— Разбира се, — мастилото си правя отъ стърготинитѣ на дървото, а книгата — отъ листата му!

Тѣзи палми, които за великокеанскитѣ жители иматъ такова важно значение, сж стройни дървета, високи до 30 метра и отгоре сж украсени съ разкошенъ букетъ отъ дълги до шестъ метра листа, отъ които долнитѣ сж наведени надолу, като страусови пера, а горнитѣ — младитѣ — весело се издигатъ нагоре. Кокосовитѣ палми иматъ най-величественъ видъ, когато сж отрупани съ огромни плодове отъ всичкитѣ степени на развитието си — отъ съвсемъ узрѣли орѣхи до най-малкитѣ разпукващи се пжпки съ бѣлички цвѣтове.

Отечеството на кокосовата палма се намира въ Зондския архипелагъ, отдето е пренесена въ Америка, западна Африка и Азия.

Между всичкитѣ растения, които растатъ на земята, първо мѣсто по хубостъ, по външенъ видъ и по грамадната полза, която принасятъ на човѣка, безъ съмнение заематъ палмитѣ, които справедливо сж наречени „царе на растителното царство“. Благополучието на много народи е тѣсно свързано съ палмитѣ; ако не бѣха тѣ — много населени сега страни щѣха да представляватъ пустини.